

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Mursa Ion xxxxx, născut la xx xxxxx xxxx, originar și domiciliat xxx. xxxxxx, xx. xxxxx xxxxx, xxx, xx. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.04.2016 – 12.08.2016;

Instanța de apel: 21.09.2016 – 09.11.2016;

Instanța de recurs: 20.01.2017 – 29.03.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 august 2016, Mursa Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, fără amendă.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Mursa Ion, la 15 martie 2016, aproximativ la ora 18:00, în timp ce se afla în automobilul serviciului taxi „14999”, n/î C PQ 383, model „Dacia Logan”, în stația de alimentare „Lukoil” amplasată pe adresa str. Aleco Russo, 16, mun. Chișinău, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, deschis a sustras bani în sumă totală de 506 lei, care se aflau într-un pahar, în regiunea cutiei de viteze, după care cu banii sustrași a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, prin ce a cauzat șoferului Șolpan Andrian, o daună considerabilă în sumă totală de 506 lei.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, iar în temeiul art. art. 34, 82 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa 6 ani închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță corect a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, însă instanța nu a luat în considerație, că

inculpatul a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă periculoasă, conform art. 34 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar potrivit art. 82 alin. (2) Cod penal, pentru recidiva periculoasă mărimea pedepsei este de cel puțin două treimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal.

Cauza penală a fost examinată în procedură generală, în aceste circumstanțe pedeapsa minimă aplicabilă inculpatului Mursa Ion constituie 5 ani.

3.1. Avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate din prevederile art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal din motivul împăcării părților.

În argumentarea apelului apărarea a invocat, că prima instanță ilegal a reținut semnul calificativ „cauzarea unei daune considerabile” părții vătămate prevăzut la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, reținând în acest sens declarațiile părții vătămate, potrivit căror „*orice ban este considerabil și că suma de 502 lei este considerabilă pentru oamenii de rând*”.

A subliniat avocatul că, achitarea zilnică la întreprinderea la care este înregistrat automobilul a sumei de 502 lei și cheltuielile de benzină, nu denotă faptul că dauna cauzată prin săvârșirea infracțiunii este una considerabilă.

Mai mult, fiind audiat în ședința de judecată, partea vătămată Șolpan Andrian a declarat că venitul acestuia lunar constituie variabil de la 6000 la 8000 lei, declarație ce nu a fost evaluată de către prima instanță.

În opinia apărării, prima instanță nu a constatat circumstanțele atenuante existente, și anume că inculpatul a recunoscut vinovăția și a recuperat benevol paguba pricinuită, prin intermediul fratelui său a restituit suma de 600 lei părții vătămate Șolpan Andrian care repararea altor daune nu solicită, fapt confirmat prin recipisa semnată de acesta la 23 martie 2016.

La fel, a accentuat apelantul, că în prima instanță, partea vătămată a declarat că s-a împăcat cu inculpatul și solicită încetarea acestui proces de judecată, fapt înregistrat în procesul-verbal al ședinței de judecată.

În conținutul sentinței însă, prima instanță a reținut, că la materialele cauzei nu se regăsește și nici nu a fost înaintată de către partea vătămată o cerere de împăcare a părților, însă instanța era obligată să se expună asupra acestui fapt, deoarece cererile în procesul penal sunt considerate și cele ce se înregistrează în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Mai mult, instanța urma să dea apreciere acestor declarații ale părții vătămate.

3.2. Inculpatul a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile imputate să fie recalificate în baza art. 187 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului a menționat că, are la întreținere un copil minor, născut la 08 august 2016, de care dorește să aibă grijă și să-i ofere susținerea necesară.

Totodată, a reiterat, că recunoaște vina integral, se căiește sincer de cele săvârșite, partea vătămată nu are pretenții față de el și dorește să încheie un acord de împăcare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, a fost respins apelul procurorului, admise apelurile declarate de avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului și de inculpat, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mursa Ion a fost recunoscut

vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal, cu înlăturarea răspunderii penale din motivul împăcării părților.

4.1. Astfel, instanța de apel a constatat, că Mursa Ion, la 15 martie 2016, aproximativ la ora 18:00, în timp ce se afla în automobilul serviciului taxi „14999”, n/î C PQ 383, model „Dacia Logan”, în stația de alimentare „Lukoil” amplasată pe adresa str. Aleco Russo, 16, mun. Chișinău, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, deschis a sustras bani în sumă totală de 506 lei, care se aflau într-un pahar, în regiunea cutiei de viteze, după care cu banii sustrași a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, prin ce a cauzat șoferului Șolpan Andrian, un prejudiciu material în sumă totală de 506 lei.

4.2. Instanța de apel a reținut, că vinovăția inculpatului se dovedește prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele: declarațiile părții vătămate Șolpan Andrian; plângerea cet. Șolpan Andrian privind săvârșirea infracțiunii (f.d. 5, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 16 martie 2016, prin care Șolpan Andrian l-a recunoscut pe Mursa Ion ca fiind persoana care la 16 martie 2016, ora 18:00 a sustras în mod deschis suma de 506 lei din automobil (f.d. 12, vol.I).

4.3. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a menționat, că prima instanță în mod eronat a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate prin actul de învinuire, or, acțiunile lui Mursa Ion se încadrează corect în baza art. 187 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiat argumentul apărătorului Spânu Ludmila invocat în cererea de apel, potrivit căruia, prima instanță incorect a încadrat acțiunile inculpatului și a emis o sentință de condamnare în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, deoarece prejudiciul în sumă de 506 lei nu poate fi apreciat ca un prejudiciu material considerabil pentru partea vătămată Șolpan Andrian.

În susținerea acestei opinii, instanța de apel cu referire la prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, a menționat, că circumstanța agravantă „cu cauzarea de daune considerabile” a infracțiunii prevăzute de lit. f) alin. (2) art. 187 Cod penal, are un caracter estimativ. Ea nu este formalizată prin prevederi legale, așa cum este cazul „proporții mari” sau al „proporțiilor deosebit de mari”, ori al „proporțiilor mici”.

Astfel, reieșind din doctrina penală, dacă victima are o stare materială „satisfăcătoare”, atunci nu va funcționa circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Dacă însă starea materială a victimei este „nesatisfăcătoare”, atunci circumstanța agravantă menționată devine funcțională.

Prin urmare, instanța de apel a notat, că sarcina de a prezenta în cadrul ședinței de judecată probe pertinente și admisibile, care ar confirma prejudiciul considerabil cauzat părții vătămate îi revine părții acuzării, în conformitate cu pct. (1) alin. (1) art. 53 Cod de procedură penală.

Totodată, reieșind din prevederile art. 93 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de apel a notat, că declarațiile părții vătămate sunt un mijloc de probă de aceeași valoare ca și declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, a părților civile ori civilmente responsabile, martorului.

În acest sens, instanța de apel a reținut, că partea vătămată fiind audiată în cadrul ședinței de judecată în prima instanță (f.d. 168, vol.I) a declarat că prejudiciul cauzat de către inculpat reprezintă unul considerabil, menționând că orice ban este considerabil și că suma de 502 lei este o sumă considerabilă pentru majoritatea oamenilor de rând.

Totodată, partea vătămată a declarat că salariul lunar este de 7000-8000 lei, iar venitul zilnic variază de la 200 la 800 lei, achitând companiei de taxi 580 lei.

Fiind audiat suplimentar în instanța de apel, partea vătămată a declarat că, la moment suma de 506 lei nu prezintă un prejudiciu material considerabil, fiind de acord cu cele invocate de către apărător.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a conchis, că prima instanță eronat a menținut calificativul „daună în proporții considerabile”, or, declarațiile părții vătămate nu sunt suficiente în constatarea caracterului considerabil al prejudiciului cauzat prin infracțiune, acestea urmează a fi apreciate în coroborare cu starea materială și venitul părții vătămate, existența persoanelor întreținute, precum și alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

Totodată, instanța de apel a menționat, că este necesar de luat în considerație că, chiar dacă aprecierea subiectivă de către victimă este importantă la stabilirea caracterului considerabil al daunei cauzate, aceasta nu trebuie să influențeze asupra regulii că prin sustragere poate fi cauzat doar un prejudiciu patrimonial efectiv (real).

De aceea, nu trebuie confundat modul de determinare a prejudiciului patrimonial cu caracterul acestui prejudiciu.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că prin infracțiunea săvârșită inculpatul Mursa Ion a cauzat un prejudiciu material efectiv părții vătămate în mărime de 506 lei.

Dauna cauzată părții vătămate Șolpan Andrian reprezintă una esențială, luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, însă ținând cont de salariul lunar al părții vătămate în sumă de 7000-8000 lei, câștigul zilnic obținut în urma activității desfășurate poate varia între 200 și 800 lei, nu a declarat că are persoane la întreținere, paguba pricinuită de către inculpat în sumă de 506 lei, pentru partea vătămată incontestabil nu poate fi apreciată ca daună considerabilă, fapt care a și dus la necesitatea recalificării acțiunilor inculpatului Mursa Ion din prevederile art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal în baza art. 187 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la prevederile art. 285 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de apel a notat că urmărirea penală pe cazul dat a fost pornită în baza plângerii părții vătămate Șolpan Andrian (f.d. 5, vol.I), infracțiunea săvârșită de inculpat și prevăzută de art. 187 alin. (1) Cod penal, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Având în vedere prevederile art. 109 alin. (1) Cod penal și art. 276 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel a remarcat, că prin sintagma „până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești” legislatorul și-a spus cu claritate voința până când poate interveni împăcarea părților în privința infracțiunilor prevăzute de alin. (1) art. 276 Cod de procedură penală.

Prin urmare, conform procedurii penale, împăcarea poate interveni, în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală, oricând în cursul procesului penal: la urmărirea penală, în instanța de fond, de apel, de recurs - dacă pentru

unele infracțiuni nu există calea apelului, dar numai până la rămânerea definitivă a hotărârii.

Instanța de apel, a reținut, că potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate Șolpan Andrian din 12 iulie 2016, aceasta a declarat în prima instanță că prejudiciul material a fost restituit integral, nu are pretenții față de inculpat și dorește să se împace cu inculpatul pe dosarul penal pornit în privința lui Mursa Ion, fiind de acord ca Mursa Ion să nu fie condamnat (f.d. 168, vol.I).

În aceeași zi, la 12 iulie 2016, partea vătămată Șolpan Andrian a depus cerere de examinare în lipsa sa a cauzei penale în privința lui Mursa Ion, din motiv că intenționa să plece peste hotarele țării (f.d. 170, vol.I), astfel deși partea vătămată a dorit să se împace cu inculpatul, acesta a fost în imposibilitate de a încheia un acord de împăcare în formă scrisă, din motiv că a plecat peste hotarele țării.

În cadrul ședinței instanței de apel a fost depus acordul de împăcare încheiat între partea vătămată Șolpan Andrian și inculpatul Mursa Ion, contrasemnat de avocatul Spînu Ludmila. Partea vătămată în cadrul ședinței a susținut acordul de împăcare încheiat cu inculpatul și a declarat că nu are pretenții materiale sau morale față de ultimul și solicită a fi încetat procesul penal în privința inculpatului, nu dorește ca acesta să fie pedepsit penal.

Respectiv, în baza prevederilor legale expuse, instanța de apel a constatat că acordul de împăcare corespunde normelor legale, a fost susținut de către părți în cadrul ședinței de judecată, iar careva impedimente de a admite acest acord lipsesc, motiv pentru care procesul penal de învinuire a lui Mursa Ion a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, acuzatorul de stat invocă că instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc incontestabil că inculpatului i s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Referitor la recalificarea acțiunilor inculpatului procurorul menționează că partea vătămată fiind audiată în cadrul ședinței de judecată în prima instanță a declarat că prejudiciul cauzat de către inculpatul Mursa Ion este unul considerabil, menționând că orice ban este considerabil și că suma de 506 lei este o sumă considerabilă pentru majoritatea oamenilor de rând.

Ulterior, partea vătămată fiind interogată în instanța de apel a confirmat faptul că la data săvârșirii infracțiunii prejudiciul cauzat de către inculpat constituia un prejudiciu considerabil, prin urmare instanța de apel nu a avut careva temei juridic de recalificare a acțiunilor inculpatului.

Subliniază procurorul, că în cererea de apel acuzatorul de stat a invocat că, inculpatul a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă periculoasă și urmau a fi luate în considerație prevederile art. art. 34 alin. (2) lit. b), 82 alin. (2) Cod penal.

Reieșind, din argumentarea deciziei instanței de apel, aceasta totalmente s-a axat pe motivarea admiterii apelului apărării și doar succint, printr-o singură frază a argumentat respingerea apelului procurorului.

Mai mult, instanța de apel a menționat că sentința a fost contestată de către procurorul în Procuratura sect. Ciocana, mun. Chișinău, Partole Liliana pe când aceasta a fost contestată de către procurorul în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Iuga Gabriela.

În opinia acuzatorului de stat, instanța de apel nu a dat o apreciere probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc cu certitudine că inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat, se constată că, procurorul critică decizia instanței de apel sub aspectul pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține, că instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, admiterea apelurilor declarate de avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului și de inculpat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mursa Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal, cu înlăturarea răspunderii penale din motivul împăcării părților.

Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le

minuțios, iar în final le-a dat apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă corectitudinea soluției adoptate de instanța de apel privind reîncadrarea acțiunilor lui Mursa Ion din prevederile art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, în baza art. 187 alin. (1) Cod penal.

Așadar, la acest aspect, instanța de recurs reține că având în susținere explicațiile din literatura de specialitate raportate la prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, instanța de apel corect a reținut că circumstanța agravantă incriminată inculpatului după semnul calificativ „cu cauzarea de daune considerabile” de fiecare dată este apreciată estimativ de către partea vătămată. Prin urmare, deși în prima instanță partea vătămată a declarat că prejudiciul cauzat de către inculpat în sumă de 506 lei, este unul considerabil pentru orice persoană, totuși la materialele dosarului au fost prezentate probe că partea vătămată Șolpan Andrian, în perioada săvârșirii infracțiunii avea un venit lunar care varia de la 7000 la 8000 lei, iar în instanța de apel ultimul a declarat că la moment suma prejudiciului cauzat nu constituie un prejudiciu material considerabil pentru el.

Ca urmare, Colegiul penal conchide, că instanța de apel întemeiat a apreciat că prin infracțiunea săvârșită de Mursa Ion, lui Șolpan Andrian i-a fost cauzat un prejudiciu material esențial, iar ținând cont de valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru partea vătămată, de starea materială și venitul lunar al acesteia, corect a fost dispusă reîncadrarea faptei incriminate inculpatului din prevederile art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal în baza art. 187 alin. (1) Cod penal.

Totodată, cu referire la prevederile art. 109 Cod penal și art. 276 Cod de procedură penală, instanța de apel a reținut, că în situația în care la materialele cauzei au fost prezentate suficiente probe care dovedesc intenția părții vătămate de a se împăca cu inculpatul încă în prima instanță, iar în instanța de apel a fost depus acordul de împăcare, nefiind constatate careva impedimente legale pentru admiterea acordului de împăcare, rezultă că procesul penal privind învinuirea lui Mursa Ion corect a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Așadar, Colegiul penal conchide că soluția instanței de apel a fost detaliat motivată în contextul deciziei adoptate, iar argumentele procurorului prin care se susține că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sunt apreciate ca fiind lipsite de suport juridic.

Totodată, în contextul argumentului recurentului precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, în sensul că nu a luat în considerație prevederile art. art. 34 alin. (2) lit. b), 82 alin. (2) Cod penal la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, Colegiul penal menționează că în situația pronunțării unei decizii de încetare a procesului penal din motivul împăcării părților, nu era necesară invocarea prevederilor legale nominalizate.

În ceea ce privește alegațiile acuzatorului de stat, că instanța de apel a indicat în decizie că sentința a fost contestată de către procurorul în Procuratura sect. Ciocana, mun. Chișinău, Partole Liliana pe când de fapt, aceasta a fost contestată cu apel de către procurorul în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Iuga Gabriela, Colegiul penal menționează că într-adevăr o asemenea eroare materială se atestă doar în partea descriptivă a deciziei contestate, care însă potrivit art. 249 Cod de procedură penală, la cererea celui interesat, poate fi corectată de către instanța de judecată care a adoptat hotărârea.

Prin urmare, argumentele invocate de către recurent nu și-au găsit confirmare și nu pot servi temei de casare a deciziei contestate, iar instanța de recurs conchide că în speță se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Mursa Ion xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 mai 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev